

fili prsti in drugim ilustrativnim gradivom (kartami, vegetacijskimi profili in fotografijami), ki je dobro izbrano in bogato, knjiga nazorno predstavlja rastlinsko odejo kot zelo značilen člen pokrajine.

F. Lovrenčak

Struktury i procesy osadnicze. Praca zbiorowa pod redakcją Stefana Golachowskiego. Region Opolski, tom II. Instytut Śląski w Opolu. Opole—Wrocław 1971. Strani 378.

Že ob dosedanjih naših stikih z družbenogeografsko katedro Geografskega inštituta univerze v Wrocławu, ki jo vodi prof. St. Golachowski, smo imeli priliko spoznati, da nas družijo mnogo podobnih družbenogeografskih raziskovalnih aspektov. Čeprav je Spodnja Slezija s priključitvijo k Poljski po zadnji vojni doživela bistveneje populacijske spremembe kakor Slovenija, je vendar med njima mnogo zgodovinskih in družbenogeografskih podobnosti. To so predvsem naglo napredujoča industrializacija, deagrariizacija in urbanizacija podeželja (suburbanizacija) ter potreba po smotrnem oblikovanju ustreznega urbanega sistema oziroma omrežja naselij sploh, od regionalnih središč prek središč srednje stopnje do lokalnih centrov. To velja še posebej za t. im. Opolsko Slezijo, kateri je posvečena knjiga, ki o njej poročamo in ki dokazuje sistematično sodelovanje wrocławskih geografov pri proučevanju tega predela. Razen knjige o naselbinskih strukturah in procesih sta o opolski regiji predvideni še dve, ena o fizični geografiji ter druga o faktorjih in smereh družbenogospodarskega razvoja.

Knjiga je za nas zelo zanimiva, ne samo zaradi že omenjene, naši podobne problematike, temveč tudi zaradi podobnih metodoloških prijemov. Čeprav gre namreč za timsko delo (»praca zbiorowa«), poudarja prof. Golachowski že v uvodu, da ne gre za enostavno vsoto specialnih proučitev posameznih avtorjev, temveč za kompleksen sintetični prikaz problematike naselbinskega omrežja. Močan poudarek je na matematičnih metodah, kjer skuša delo, zlasti razprava, ki jo je napisal B. Kostrubiec, slediti pobudi P. Haggetta za matematične, modelske analize regionalnih sistemov. Ostali prispevki obravnavajo prostorsko strukturo transportnega omrežja (M. Slenczek), naselja kot linijske pojave, ki se s stopnjevanom suburbanizacijo širijo vzdolž cest (B. Miszewska), lokalne naselbinske skupine (E. Jakubowicz), funkcijsko strukturo mest (J. Kroszel), demografsko problematiko v razdobju 1950—1970 (R. Rauziński), področja urbanizacije (Z. Mikolajewicz), označena sintetično na podlagi predhodne analize z gospodarskega, demografskega, prostorskega in sociološkega vidika ter končno morfologijo naselij (A. Żagożdżon), kjer se — kakor pri nas — bogata tradicija morfološko-genetskih proučevanj naselij nadaljuje in dopolnjuje s proučevanji novejših morfoloških preoblikovanj. Skratka, vsebinski in metodološki problemi, ki so nam močno domači.

Svetozar Ilešič

Imre Bencze — Tajti V. Erszébet, Budapest, An Industrial-Geographical Approach. Studies in Geography in Hungary, 10, Geographical Research Institute, Hungarian Academy of Science, Akadémiai Kiadó, Budapest, 1972, str. 1—168.

V zvezi z organizacijo evropske regionalne geografske konference v Budimpešti so madžarski geografi pripravili več fizično in družbenogeografskih prikazov svoje domovine, večidel napisanih v angleščini. V sklop teh študij sodi tudi industrijskogeografski prikaz Budimpešte, ki ga sestavljata dva različna prispevka.

V prvi razpravi I. Bencze prikazuje potek industrijskega razvoja Budimpešte in s tem v veliki meri razvoj madžarske industrializacije nasploh, kajti kljub velikim naporom za premestitev tovarn iz mesta, je ostal delež prestolnice še vedno prevladujoč (pred vojno 62%, l. 1969 45% vseh v indu-